

בש"פ 5693/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5693/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
27.7.2015 במ"ת 7184-01-15 שניתנה על ידי כבוד
השופט מ' סובל

תאריך הישיבה: י"א באלול תשע"ה (26.8.15)

בשם העורר: עו"ד יפית וייסבוך

בשם המשיבה: עו"ד תומר סגלוביץ'

החלטה

לאחר ששמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפני, השתכנעתי כי לעת הזו אין מקום להקל
הקלה נוספת בתנאים המגבילים שבהם שוחרר העורר לחלופת מעצר, ומשכך לא שגה בית המשפט המחוזי עת דחה
את בקשתו של העורר לעיון חוזר בתנאים המגבילים דן.

בראש ובראשונה יצוין כי בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 27.7.2015, התיר בית המשפט להעביר את מקום מעצר הבית בו הוא היה נתון מהיישוב מירון לעיר ראשון-לציון, נוכח המלצת שירות המבחן בתסקיר המשלים מיום 26.7.2015, תוך התאמת תנאי המעצר, וביניהם המפקחים החדשים וזמני היציאות לתפילות. יחד עם זאת, בית המשפט לא ראה לנכון להסיר את האיזוק האלקטרוני או לאפשר לעורר יציאה נוספת מעבר לשלוש שעות תפילה ביום המאושרות לו, זאת על אף המלצת שירות המבחן להוסיף שעות "איוורור" בכל יום כעולה מתסקיר המעצר הנ"ל.

בהתחשב במסוכנות האינהרנטית הנשקפת מן העורר, זאת בהסתמך על העבירות החמורות המיוחסות לו בכתב האישום, ובעובדה שהמתלוננת במקרה דנן טרם העידה (והיא אמורה להתייצב לעדותה רק ביום 20.9.2015), הכף נוטה שלא להוסיף ולהקל בשלב זה בתנאי חלופת המעצר.

בית משפט זה עסק פעמים מספר במשמעות כניסתו לתוקף של תיקון מס' 11 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ובאי-כוחם של הצדדים טענו - איש איש כהבנתו - לגבי השלכות תיקון זה על שאלת תנאי חלופת המעצר בה נתון העורר. נוכח מסקנותיי דלעיל לא מצאתי מקום לדון בסוגיה זו במסגרת הערר שלפני.

בשולי הדברים, אך לא למעלה מן הצורך, יוער כי נכון לעתה קבוע רק מועד הוכחות אחד (ה-20.9.2015), ויתכן כי מן הראוי ששני הצדדים יגישו לבית המשפט המחוזי הנכבד, כבר בימים אלו, בקשה משותפת לקביעת ישיבות הוכחות נוספות.

הערר נדחה איפוא.

ניתנה היום, י"א באלול התשע"ה (26.8.2015).

ש ו פ ט